

ТРАЖИЦЪ

АБОНАМЕНТИ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лв.
 Отделен брой 150 лева.
 ПЛАЩА СЕ: за известни вълнани, голова и аниени дни по 50 л., за скрбици — 100 лева.
 Официално обявление по 150 лв. на с. м. Сабелити пристиан нашото по 050 лева на дуна.
 Търговски — по споразумение.
 За хроникране — 5 лева на реал.
 Всичко въ преплата.
 Ракописи не се връщат.

Седмичен вестник за обществени и стопанско-икономически новини
 УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТЪ.
 Всичко се изпраща до печатница „Свобода“—Марангорово—Ямбол.

Д-ръ ИВ. БОЯДЖИЕВЪ
 Ямбол, ул. „Раковска“,
 известява, че освенъ
Рентгенова апаратъ
 наредни и
Кварцова ламба
 (УПРАВЛЮЕТОВИ ЛАМБИ)
 Прегледъ и джение всжклицено. 1—5

ПРОДАВАТЪ СЕ ДВЕ ЛОЖА съседни, 2,200 кв. фута, 3 и 4 годишни на плодъ, въ мѣстността „Елескойско“ до гръцкия кладенецъ. Подборани и отлични сортове Садени и работни отъ стопаняна.
 Споразумение книжарница В. Круствъ—Ямбол.

Самуилъ Аройо-Моденъ галантарияенъ магазинъ „БОХОРЪ“—Ямболъ
Внимание! Внимание! Внимание!
 Съобщавамъ на почит. ямо. граждани и граждани, че въ центриалния ми модеренъ магазинъ „БОХОРЪ“—до ямболна на Базаръ, пристигаатъ всжклично най-фини модерни мажки и дамски артикули на **НАЙ ИЗНОСИ ЦЕНИ**, като: черпани, ризи, ризи, чадри, бастуни, конци разни за, бродерия Д. М. С. и златотъ на дамски фини европийски черпани, копирени шалове, терови и фидучко, фланели дамски и мажки и др.
 За уверение не взиматъ отъ никъде, до като не посетитъ истинския магазинъ „БОХОРЪ“, който на ябра не дава — нито ето стилио продава и всички клиенти задоволява.
 Съ почитание: С. АРОЙО.

ПРОДАВА СЕ къща въ 1 отъдъ на ул. „Драгоманска“ отъ 4 стаи, салонъ, хизба, яхъръ и празно двоенъ мѣсто, при трианци: Таско Гиговъ, Христо Стойновъ, Ат. Гюевъ, попъ Марко и Майоръ Поповъ.

Щащо и празно мѣсто отъ 2800 кв. м. въ фабричния кварталъ при новата гара, на шосе, удобно за къща, дюкянъ или нѣкой индустриално предприятие.
 Споразумение: Ст. Бывароръ—обущаръ срещу аптека „Звезда“.

Хамбари подъ наемъ!
 Даватъ се подъ наемъ хамбаритъ на Панайотъ Трифоновъ, Гара Керменлий, щащо и пристройки тѣхъ, състоици се отъ обори и нѣколко стаи, които може да се приспособатъ — хамбаритъ—за складъ на храни, тютюни и др., а пристройки тѣхъ за работилница, бояджиница и др.
 Споразумение: при магазина на Брата Гюлеви. Ямболъ.

Платете си абонамента!

ИЗЪЯДИТЬ
 - ПЛЮЩИ -

Стигае въ селото Голиягъ. Маргаръ, че отъ България, Южноруския Туркисткий Съюзъ, подъ чинъ на шокорватността се урежда на всички излезти, въ урежданъ всички случаи на туркия несоветскиския Антикомунски Съюзъ, на съ не постръжана никъде, и не трѣбаше да произвождатъ безъ воляни. Не мислятъ който почнаме да срежнемъ ни каратъ да употребимъ така мистаи думи, за да изразитъ въмушението си.
 Селото е тѣя хубаво, че не

Кай Гръкъ.
ВЪЗМОЖНОСТИ.
 СТАТИЯ ТРЕТА И ПОСЛЕДНА.

Ако потърсимъ смисъла на всички събития, които човѣчеството е минало до днесъ, ние го намираме въ това, че събитията (въ случая историята) разширяватъ човѣшката опитностъ въ отъ тукъ, се обогатява и възможното на човѣчеството. Историята разширява мирогледа на всѣки човѣкъ. И когато тя се повтаря, тя иде на ни научи, да ни предази отъ „увлечената“ си, които човѣчеството нѣкога е проявилъ, за да бждатъ избѣгнати. Ще избѣгнемъ ли ний „перережената“ на миналото? Ще избѣгнемъ ли ние, онова, което направи Ивайло въ нашата история? Ще дадемъ ли възможностъ на пагубнитъ сили да се просятъ! — Не! това е отговоръ. Но той трѣбва да дойде отъ нашето дълбоко съзнание, че грѣшнитъ на миналото, трѣбва да сж поука за бъдащото. Тѣй трѣбва да гледаме на историята. И днесъ, когато имаме, всички благоприятни условия да се появи едно „народно движение“, за човѣчостъ, за миръ, за райе, може би: то да дойде съ богатството на една нова философия, или съ религиозенъ отенъкъ, който да одушеви, да измисти Христовитъ проповеди отъ праха на догматика и църковността и да имъ даде животъ. И когато психологически е необходимо да се яви едно такова движение, за да оздраве живота на българина — нужно е да подготвимъ неговото идване. Да начертаемъ пътищата, по които то може да тръгне. Да го канализираме. За туй: „Обществения сго-

воръ“, ако остане комбинация на политическия ний животъ — нищо не ще направи за духовното и материално повдигане на българина. И ще си отмени много по-бърже, отколкото днесъ се създава. Ние вярваме, че едно народно движение за обновя и на хоризонта. То иде. Носи се въ пеленитъ на нашитъ сърца. Ний го чакаме. Дали то ще премине презъ „Обществения сговоръ“ и да го преобръне на действителенъ, като ратничицъ за обновя въ нашия животъ, се подразрѣтъ поднаемъ, цю уверени сме, че „Обществения сговоръ“ ще се ограничи съ политическия ний животъ, ще заседа на него и ще се преобръне на „Разколъ“ по един и други причини. И ще изачне. Ще се поугри. За на се даде възможностъ, на туй, което идва да дойде съ вестителъ „Обществения сговоръ“ извършва това парство, но това е неговата задача — той създава условията за едно широко народно движение.

И ние, които го чакаме, не е ли добре да го подготвимъ съ една „Лига за правата и длжноститъ на граждания“ или съ една „Лига на човѣчествата и мира“!?

Днесъ, идентъ надскачетъ живота и той не ги достига. Противоречията ний даватъ, и ний се унисаме по слетнитъ пътищата на живота. И се самозабравяме въ дневнитъ си грижи. Тѣй може би, се забрави и едно красиво начинание отъ миналата година: „Свободното сдру-

жение на духовнитъ течения въ България“.

То дойде да обедини духовнитъ течения, да ги сплоти за съвѣстна работа, и да се даде възможностъ, „да се разкриятъ духовнитъ сили, вложени въ едно или друго духовно течение, възв онова на непремамереното и приятелско отношение единъ къмъ другъ“.

То дойде съ широка платформа, за да си отиде и безъ нея. Защото, то се роди миналата година и до днесъ (една година вече) никой не е чулъ за него. Дали живее? Съмняваме се. Но, прозвата на духовнитъ течения ний занимава, щащо и прозвата на „Обществения сговоръ“. Тѣ сж лутания, търсени на пътъ. Тѣхъ, щѣ живѣе ний показва, щѣ нѣкой друго, силно, мощно, грамадно е онова което иде да обнови живота.

Кой ще го поведе? Кой ще му даде пътъ?

Гледатъ статиста: „Духовенъ интелектуаленъ въ в. „Тражницъ“ бр. 13 май 1925 г.“
 Изъ позвола на сащото сдружение отъ септември.

За паметинна въ с. Ботево.

Нѣкога мисляемъ, че ний-нотитъ слава трѣбва да се кажатъ за паметнитъ по бититъ полета и за ония, които, за да запазятъ страната ни отъ мѣлъ и огънь, се подлагаха безплатно на толкова страдания подъ даския трѣсъкъ на боя. — Тѣхнитъ рѣше бѣха праведни, защото издигнаха мѣлъ благославяе ний-шито и най-святото въ човѣка: дъхатъ.

Но отъ тогава минаха години и всечки си остана — въ климъ, ни въ рѣкати. И би било по-добре, ако забравяемъ тѣхното върховно усилие, отъ колкото да ги поминимъ тѣй, колкото ги поминимъ сегата.

Всѣкъ би осклади вѣнчата издигнатъ шуъ около паметнитъ презъ воититъ синове на

първата грима на управлениетъ тукъ е да алататъ обществени блага и удобства за живущитъ, а не да у насъ; обещания и самообещания.

Насажнаме се въ страноричията на Бялата овица, гдѣто имаме първата конференция за разрешане въпросъ: въ какъла Манауръ, за нийотъ отъ насъ, не ниваля тукъ, всѣки убесудва, че то или она нѣкъ е по добриръ. Спориче, горешения и най-последно се усмиримъ.

Урбъ ни престои да минемъ днешна даскоя разсудително, да тѣмъ до вѣлчаню отъ насъ, да гледаемъ ний въ Далцизи. Въ 7/4, чие мене гогази

лъкъ. Елнъ-господинъ ний два сведения за окованостъ. Ето тѣмъ на северъ, Ховелнъ, единъ нелицитъ връкъ, вързана хоризонтъ. Около му сж рѣзани вснани съ които той образува разнотна група.

Потегаме. Не анисва и възторженостъ, „Ваякъвъ“. . . Кара живитъ на сещето да ни гледаватъ съ удивление — тѣмъа гургузътъ си ева да сж николан. Иксти волн по доината Дамеръ и следатъ кой направи малкъ вѣзлазъ съ Пурва въ Агбенау Рѣката отбѣлнана вѣзлазъ подобенъ на тѣй при Царна Вистрина и бърза да бже де впергната за добанне електричество въ Голиягъ. Шестеро е по

хубаво отъ нашитъ градски улици, при високи занаи зарплатено съ мѣлжъна ограда отграни си по-достотъ. Пронитъ е да нѣжуритъ, че с вѣлжъа дѣлжъа, нѣкоя какъ не се забѣлжъа. Тукъ подаржката на пътничата и ноево голява — всѣка новинна се транична бина живущата и ноесто заживитъ шуъ около паметнитъ.

Ононо ни се издигатъ върхоко, които може би никога не оставатъ безъ мѣлжъа, обележаниа, макаръ и тѣсна, не е стръйна. У ниса нарпотино, имаме разлѣти паметни и все насъ стръни дѣлжъа.

